

ส่วนที่เหลือก็จะถูกนำเข้าไปเลี้ยงบรรดาผู้ที่มาร่วมงาน บรรดาเครื่องเซ่นสังเวชทั่วๆ มาแล้วซึ่งต้น นอกจากอาหารที่เรียกว่า เอามาจากบรรดาชาวบ้านแล้วก็ยังมีอาหารจานพวากเนื้อ สัตกรูปซึ่งมีการฝ่าสังเวชเทพยดาอวารักษ์ และเพื่อเป็นการลักษณะบูชาเสาวินทชิล เป็นตัวๆ ซึ่งสัตกรูปที่ถูกนำมาจะถูกสังเวช ได้แก่ เม็ด ไก่ หมู วัว ควาย เป็นต้น

นอกจากการบูชาเสาวินทชิล พระเลื่องเมือง พระทรงเมือง และบรรดาอวารักษ์ที่ป่านักวัดกันครับเชยให้แล้ว ยังมีการอัญเชิญ ฟ้ากัน ฟ้าเมือง ซึ่งเชื่อเรียกว่า “เจ้าหลวงค้ำเมือง เจ้าหลวงค้ำಡา” ซึ่งเป็นอวารักษ์ประจำเมือง มาเข้าทรงเพื่อประทับร่างทรงเสร็จแล้ว บรรดาพวากนิธิวงค์ซึ่งเจ้าผู้ครองนครจะตามถึงความเป็นอยู่ของ บ้านเมืองว่า อุบัติเห็นเป็นสุขหรือไม่ หรือว่าเมืองที่เดิน ฝนฟ้าตกดังตามฤดูกาลหรือไม่ ข้าวปลาภัยภูมิหารอุดมสมบูรณ์ หรือไม่雍ย่างไร

คงทราบเชิงเรียกันว่า เป็นแม่ซึ่งองเจ้าฟ้า จะทำการพยากรณ์ ให้ทราบ ฝ่ายเจ้าผู้ครองครองเมืองได้ทราบว่า ชะตาบ้าน ชะตาเมือง “ไม่สุจฉดเดือน กินพืชเทือกใส่ศยาสตร์เพื่อแก้ไข เพื่อเป็นการจัดชัดหรือ บรรเทาให้เหตุร้ายๆ อันจะเกิดขึ้นตามคำทำนายให้ลดลง พืชที่นิยม ทำกันคือ “พืชลีบะชาเมือง” หมายถึงพืชต่ออายุเมืองนั้นเอง

ประเพณีเข้าอินทชิล

ประเพณีเข้าอินทชิล คือการทำพิธีสักการบูชาเสาหลักเนื่อง เสาอินทชิล นอกรากจะเป็นเสาหลักมีอ่อนแล้ว ยังนับได้ว่าเป็นอ่อน คอกสัตกรูปที่ถูกบ้านถูกเมืองเชียงใหม่และบังเปินที่ลักษณะบูชา ถือว่าเป็นที่รวม ของวิญญาณของคนเมืองหนีและบรรพบุรุษ

ชาวเชียงใหม่มีความเชื่อว่า เมื่อสักการบูชาเสาอินทชิลแล้วบ้าน เมืองจะพ้นภัยพิบัติและมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น จึงเป็นประเพณีสักการบูชาตามรากบทกราบทั่งทุกบ้านนั้น

สำหรับกำหนดงานพิธีบูชาเสาอินทชิลในปีนี้ จะมีในช่วงวันที่ 30 พฤษภาคม - 7 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ที่จะถึงนี้ ในวันປະກອບพิธี พวากนิธิวงค์บ้านชาวเมืองทั้งทั่วประเทศ คุณแผ่กันแก่ และเด็กๆ จะเตรียม ดอกไม้สูตรเพื่อเป็น ขันน้ำมันลั่นลมอย่าง ใส่พานหรือภาชนะใส่ขอที่เรียกว่า “ลุง” เก็บไว้แล้วนำไปใส่พานหรือลงใน “ท่าการละครสรง” (สรงน้ำ) สักการบูชา ที่ดัดเจดีย์คล่อง

ในระหว่างการ “บูชาเสาอินทชิล” ชาวบ้านจะจัดให้มี ซอพันเมือง และมีร่างฟ้อนประพาส พ้อนหอก พ้อนดาบ เพื่อเป็นการสังเวชเทพยาดา อวารักษ์ “ผีเสื้อบ้าน” และ “ผีเสื้อเมือง” หรือที่ภาษาทางเหนือโบราณเรียก กันว่า “เงินบ้านจนเมือง”

การใส่ขันดอกไม้บูชาเสาอินทชิลเมื่อวัน 28 พฤษภาคม นับว่าเป็น การบูชาพระพุทธเจ้า 28 พรรษา แสดงถึงมีขันดอกไม้บูชาท้าทัวร์ คือ ห้าวจุ่โลกาภลือ อีก 1 ที่ บูชารอบๆ เสาอินทชิลอีก 8 แห่ง บูชาพระบูชาซึ่ง 1 แห่ง บูชาตามทิศลักษณะ 1 แห่ง บูชาต้นไม้ยังงา 1 แห่ง บุกมั่นท์ 2 ตน ตนละแห่ง บูชาพระสักจัจจุ 2 แห่ง บูชาพระธาตุเจดีย์ทั่วโลก 1 แห่ง เสริจจากไปนาตรดอกไม้และบูชาดังกล่าวแล้วก็ไปสรงน้ำพระพุทธชูป ผ่านแหนห่า เพื่อบันดาลให้ฝนตกตลอดฤดู และบูชาพระอংকুষราสร ภายในพระวิหารเพื่อความเป็นสิริมงคลกับตนและครอบครัว

ในสมัยที่นครเชียงใหม่ยังมีเจ้าผู้ครองนครอยู่ ก่อนจะเริ่มการ ประประกอบพิธี “บูชาเสาอินทชิล” ก็มีคืนของคณะกรรมการผู้จัดงาน นำเอาเชิงใบใหญ่หลายๆ ใบ “ป้อขอเรียไรผัก ปลา อ้าวราชานาบรรดา ชาบ้านท้าไว้” ซึ่งทุกๆ คนจะช่วยจัดทานให้ด้วยความเต็มใจ ข้าวปลาอาหารที่มีคุณภาพเรียบไว้เป็นน้ำ ก็เพื่อนำมาไปปรุงเป็นอาหาร เพื่อ拿来ไปเช่นสังเวชเทพยดาอวารักษ์ผู้รักษาเสาวินทชิล และพระเลื่องเมือง พระทรงเมือง และกุ้งมังคเทศ์ที่ผู้รักษาเสาอินทชิล